

Rüzgarın Yönüne Savruluyorum

– ÖNDER_34 · 09 Temmuz 2019

Dal kırılmış ağacın gövdesinde
Düşmüş yere
Savruluyor rüzgarın estiği yöne
Yeşili dönüyor çöl rengine
Hazan mevsimi misali
Birileri ölüyor içimde

Yürüyorum yol kenarı kaldırımında
Gözüm güzargahta
Aklım gideceğim adreste
Acaba ne bekliyor beni orada
Düşünmeden yapamıyorum

Bir ses tonu yanıklanıyor
Zihnimin duvarlarına çarparak
İkilemin içine çekiyor benliğimi
Sürüklemeye çalışıyor yarım kalmış
O hüzünlü ıslak ve çamur sokaklarına

Kapanmış neşter yaraları
Yeniden sızlıyor
Ufaktan ufağa
Nabzi düşmüş kalbimin derinliklerinde
Gelecek yarına ektiğim umudu
Soldurmaya çalışıyor şafak atmadan
Yine de direniyorum bu da geçer
Uzaktan kulağıma gelen sese.